

[Duetoft]

intet alternativ er til et ja; der er kun jaet at gå efter. Modstanderne er ikke kommet med ét eneste alternativ. Man kan jo også tvivle på, om Fremskridtspartiet og SF vil være i stand til at bygge en eller anden form for alternativ mandatgivning op i dette Folketing; det ville i hvert fald undre mig, hvis det kunne lade sig gøre.

Der er ikke påpeget én eneste ting, bortset måske fra genforhandling. Men man diskuterer ikke, hvad genforhandlingen skal handle om, hvem den skal foregå med; man siger ikke noget om, hvad man skal stille op med de nordiske lande, der melder sig ind på et tidspunkt, hvor vi åbenbart ikke vil være med. Og sådan kan man blive ved. Der er intet konstruktivt alternativ til jaet, og man kunne måske forlange af modstanderne, at de mandede sig op til at komme med et sådant i den sidste del af kampagnen.

Det sidste skud på stammen var nogle partiers og befolkningsgruppers forsøg på at bruge frygten for de fremmede som endnu et argument imod EF. Nu ville vi blive overrendt af både den ene og den anden, og det ligner ikke noget, at man kan komme herop og uden videre få både det ene og det andet. Jeg synes, det er en meget ubehagelig side af EF-debatten, og jeg kan godt se, at de åndelige fædre til meget af det, der foregår i øjeblikket i kredsen om Den Danske Forening og lignende grupper, i virkeligheden er de oprindelige EF-modstandere. De brugte nogenlunde samme argumenter i 1972, som vi hører Den Danske Forening bruge i dag, og denne holdning er jo reelt udtryk for en dyb mistillid til alle, der er anderledes. Her vil jeg godt igen se bort fra SF, fordi partiet ikke bruger de argumenter, men der er bestemt andre, både politiske partier og andre grupper, der gør det.

Jeg tror også, at der ligger en forskel i vort menneskesyn i det her, og jeg tror bestemt også, at der er en forskel i vort verdenssyn. Jeg er eksempelvis ikke enig i den meget snæversynede og, synes jeg, udanske måde, fru Annette Just beskrev vort forhold til et socialt velafbalanceret og solidarisk Europa på. Jeg tror faktisk, det falder godt i tråd med danske traditioner, når vi siger, at vi skal være med til at hjælpe de dårligst stillede dele af Europa, og jeg tror simpelt hen ikke, at den pernittengrynholdning, at nu skal vi kun kigge på vores eget

og gøre det ene og det andet uden at tænke på, hvad der er uden for vores dør, deles af den danske befolkning.

Men jeg er glad for, at fru Annette Just sagde det så firkantet i sin ordførertale i dag. Det betyder nemlig, at man klart kan se forskellen på et modstanderssynspunkt og et tilhængerssynspunkt, helt ned til grunden af de politiske vurderinger i denne debat.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Duetoft er jo en, jeg er lige ved at sige klassisk repræsentant for jatihængerne, jasi-gerne. Hr. Duetoft brugte ikke så meget som fem sekunder af ordførertalen til at fortælle, hvorfor Danmark skal ind i denne union, hvorfor det er så godt med denne union; i stedet brugte hr. Duetoft sin ordførertale til at kalde modstanderne for demagoger og folkeforførelere og alt muligt andet.

Men hr. Duetoft var selv på randen af demagogi med påstanden om, at konsekvensen af et dansk nej vil være, at de 11 andre EF-lande bare kører videre, og hr. Duetoft forsøgte at sandsynliggøre sit argument ved at henvise til undtagelsesbestemmelsen for England vedrørende den sociale dimension. Men hr. Duetoft burde jo vide – og her kommer vi så til demagogien og folkeforførelsen – at det passer ikke. Der er jo forskel på en traktat med en undtagelsesbestemmelse og slet ingen traktat, og konsekvensen, hr. Duetoft, af et dansk eller et irsk nej vil være, at Traktaten ikke bliver til noget. Det er folkeforførelse at påstå noget som helst andet.

Lad os tage det tankeeksperiment, at de 11 andre EF-lande på trods af et dansk nej alligevel vælger at sige: Nå ja, de dér 5 millioner tilfældige danskere oppe nordpå kan vi ikke tage hensyn til, vi kører videre alligevel. Så er mit spørgsmål, hr. Duetoft: Er det et selskab, vi ønsker at være med i, hvor man siger, at på trods af Romtraktaten og indgåede aftaler ser vi bort fra det og tværer disse 5 millioner ud, de kan bare makke ret? Det selskab ønsker jeg ikke at vi skal være med i, og jeg tror heller ikke, hr. Duetoft har ret. Sådan opfører man sig selvfølgelig ikke i de 11 andre EF-lande.

(Kort bemærkning).